

ע"פ 4751/24 - עלי אבו כף נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 4751/24

לפני :

כבוד השופט יוסף אלרון
כבוד השופט עופר גרוסקופף
כבוד השופטת גילה כנפי-שטייניץ

המערער:
נגד

עלי אבו כף

המשיבה:

מדינת ישראל
ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בבאר
שבע מיום 2.5.2024 ב-ת"פ 23217-12-22
שניתן על ידי השופטת ט' לחיאני שהם

בשם המערער:
בשם המשיבה:

עו"ד מוחמד סראחנה

פסק דין

השופט י' אלרון:

1. המערער שלפנינו הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעונש, בעבירות הצתה לפי סעיף 448(א) רישת לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. לפי המתואר בכתב האישום המתוקן, לאחר שהמערער שתה משקה אלכוהולי, גמלה בליבו ההחלטה להצית את רכבה של בתו, נאדי, ואת רכבה של בתו, גזאלה. סמוך לחצות הלילה, המערער הגיע לחצר ביתן של בנותיו, והצית את רכביהן אשר חנו שם, באמצעות מיכל של חומר דליק ומצית, בהם הצטייד מראש. או אז, חמזה, בנו של המערער, אשר הבחין מביתו במתרחש, רדף אחרי המערער

והיכה אותו בפניו במטרה לעצור אותו. בתגובה, המערער תקף את חמזה, התיז על גופו את תוכן החומר הדליק שבמיכל, הדליק את המצית שבידו והניפה לעברו, ובכך איים עליו שיפגע בגופו, על מנת להפחידו. כתוצאה ממעשיו כלי הרכב נשרפו כליל ועמם נשרפו ציוד שהיה ברכבים וכן מסמכים וכסף מזומן.

3. בית המשפט המחוזי בגזר דינו קבע כי המערער פגע במידה משמעותית בערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע. זאת, בין היתר, לנוכח התכנון במעשיו, ובשל כך שהצית את הרכבים, השייכים לבנותיו, בעודם מצויים בחצר הבית, באופן המלמד על רמת סיכון גבוהה ועל פוטנציאל נזק משמעותי. כן פורט בגזר הדין, על סמך תסקיר שירות המבחן, כי למערער "דפוסי התנהגות אלימים" מכוחם נשקפת ממנו מסוכנות "גבוהה", וכי עברו הפלילי מונה שבע הרשעות מתחום הרכוש והאלימות. בשקלול האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנהוגה, נגזר על המשיב עונש של 40 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

4. לשיטת המערער, העונש שנגזר עליו מחמיר עמו יתר על המידה. נטען בין היתר, כי החומר הדליק היה בקרבת מקום באופן אשר מלמד על ספונטניות במעשה ההצתה; וכי בענייננו לא היה סיכון או פוטנציאל סיכון ממשי. בנוסף נטען כי עברו הפלילי של המערער התיישן זה מכבר, ולא ניתן משקל מספק לנסיבות חייו המורכבות, לגילו המבוגר ולפגיעה שעלולה להיגרם לו ולבני משפחתו כתוצאה מעונש מאסר.

5. מנגד, המשיבה סומכת ידיה על גזר דינו של בית המשפט המחוזי, תוך שהודגש כי לנוכח חומרת מעשי המערער ובשל מסוכנותו הרבה, העונש שנגזר עליו הולם את מעשיו ואף מקל עמו במידת מה.

6. דין הערעור להידחות, משניכר כי אינו נמנה על המקרים החריגים המצדיקים התערבות ערכאת הערעור בעונש שגזרה הערכאה הדיונית. כידוע, חומרתה של עבירת ההצתה נעוץ בכך שאין לדעת במי תאחז האש ובמי תפגע בדרך הילוכה שאינו צפוי. כאשר גם במקרים בהם התכוון המצית לפגיעה אחת, אין בידיו של המשלח אש לשלוט בהשתוללותה ובנזקים אשר עלולה היא לגרום. בנדון דנן, חומרת הצתת הרכבים - עומדת על רגליה שלה; אלא שזו נושאת חומרה יתרה על רקע הסיכון המוחשי והמשמעותי בהבערת הרכבים בחצר בית מגורים. אלמלא הגיעו במהירות כוחות הכיבוי וההצלה, האש שהצית המערער עלולה הייתה להתפשט בנקל ולגרום לנזק חמור אף יותר. אם לא די בכך, המערער הוסיף ותקף את בנו, כמובא לעיל, תוך שהוא מתיז על גופו את החומר הדליק, מדליק את המצית ובכך מאיים כי יפגע בגופו. מסכת מעשיו של המערער, מחייבים ענישה הולמת ומרתיעה כאחת.

זאת ועוד, המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמערער, כפי שהתרשם שירות המבחן אשר המליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבולות, מצדיקה אף היא את העונש שנגזר עליו. אשר ליתר נסיבותיו האישיות של המערער, אלו גם אלו נלקחו בחשבון בגזר דינו של בית המשפט המחוזי, ובשל כך, בין היתר, נקבע

עונשו של המערער במרכז מתחם העונש ההולם.

7. בהינתן האמור, לנוכח חומרת מעשיו של המערער, נסיבות ביצוען וריבוי העבירות; בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת; ובהתחשב בנסיבותיו האישיות לקולה ולחומרה - אין להתערב בעונש שגזר עליו בית המשפט המחוזי. אשר על כן, אני סבור כי דין הערעור להידחות, וכך אציע לחברי ולחברתי.

יוסף אלרון,
שופט

השופט ע' גרוסקופף:

אני מסכים.

עופר גרוסקופף,
שופט

השופטת ג' כנפי-שטייניץ:

אני מסכימה.

**גילה כנפי-
שטייניץ, שופטת**

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט י' אלרון.

ניתן היום, ג' באב התשפ"ד (7.8.2024).

גילה כנפי-
שטייניץ, שופטת

עופר גרוסקופף,
שופט

יוסף אלרון,
שופט